

да дава плодъ, който да отговаря за потребноститѣ на вѣкътъ, въ който сега живѣемъ“ (Ил. Св. год. IX, кн. 3, с. 2—3) Такава е, казва Чинтуловъ, най-големата надежда на духовното стадо къмъ неговия архипастиръ. За отбѣлѣзване е, че въ тая рѣчь, привѣтствуването и похвалата не заематъ тъй голѣмо мѣсто, какъто обикновено имъ се дава въ подобни случаи. Чинтуловъ говори, не за да похвали, а да начъртае на идващия владика програма за прѣдстоящата му духовнопросвѣтна дѣйность.

По тоза врѣме и въ Сливенъ революционното настроение е било значително повишено. Въ извѣстна степенъ то се е дължало и на Чинтуловитѣ бунтовни пѣсни, широко разпространени не само въ Сливенъ. Чинтуловъ криелъ, че е авторъ на тия пѣсни, но буднитѣ млади знаели, чии сж пѣснитѣ и усърдно ги разпространявали съ прѣписи и воленъ хайдушки гласъ. Обаче влиянието на Чинтуловъ върху революционния духъ на сливенци не е отишло по-нататкъ. Само Грековъ дава свѣдения за непосредно участие на Чинтуловъ въ сливенския революционенъ комитетъ⁴⁶. Това участие става съмнително, като се иматъ прѣдъ очи дори само особенитѣ просвѣтителни възгледи на Чинтуловъ, изложени отъ Грековъ. Старииятъ народенъ учитель мислѣлъ, че безъ Русия нищо не може да се направи съ сила за освобождението на България; безъ руска помощъ всѣки опитъ би билъ безуспѣшенъ и напразно би се изложилъ народътъ на голѣма опасность. Споредъ Чинтуловъ нашиятъ народъ трѣбва самъ да се подготви, да се организира, да събере силитѣ си, тогава той самъ би намѣрилъ изходния пжтъ“ (Юб. сб. с. 142). Грековъ си спомня думи на Чинтуловъ, които — и да не сж точни — все пакъ прѣдаватъ мислитѣ му: „Народниятъ духъ у насъ е отпадналъ; за да се повдигне той, иска се врѣме, но азъ и врѣмето не вѣрвамъ, а вѣрвамъ само въ дѣдо Ивана, който единъ день ще дойде съ войските си и ще ни изтрѣгне отъ ржцѣтъ на поганцитѣ, но дотогава се иска много работа, трѣбва народътъ да се просвѣщава, трѣбва да му се вдѣхне любовь къмъ отечеството“ (тамъ, с. 145—146). Чинтуловъ, който е познавалъ добрѣ вътрѣшното положение на България, материалното и духовно състояние на народа, не е можалъ да се увлѣче въ фантастичнитѣ планове на лудитѣ глави, както не се увличаше въ